

Duplex
Amabile.

1. Simpliciter tale.

2. Φαει-
νόμενον.

Φαει-
νόμε-
νον Ama-
bile duplex.

Tria in
universum ama-
bilia.

Tres species Amicitiae propriissime dictae.

3.

num, nimirum vel revera ac simpliciter tale, vel apparens solum, cum revera non bonum nec amabile sit. Eth. Nic. c. 2.

XXXVII.

Simpliciter suaque natura ac per se amabile sola virtus est, bonum absolute ac simpliciter tale.

XXXVIII.

Apparens amabile, ac per accidens tale, etsi videtur quidem amabile, revera tamen amabile non est: Quo pacto fieri potest, ut quis rem sibi vehementer noxiam, ceu bonum quoddam deperiat, & unice sibi expetat.

XXXIX.

Hocque rursus vel jucunditatis speciem praese fert, vel utilitatis.

XXXX.

Hinc ergo tria emergunt amabilia τὸ ἀγαθόν, τὸ ἕδον καὶ τὸ χρήσιμον, id est bonum vel honestum, jucundum & utile. 8. Eth. Nic. c. 2.

XXXXI.

Quorum quidem ratione tres quoque species amicitiae constituuntur, honesta scilicet, jucunda, & utilis. 8. Eth. Nic. c. 3.

XXX XII.

Honestam bonum respicit verè ac simpliciter tale. Quae ratione cum vir bonus ac virtute praeditus eundem virtutis in alio conspicatur habitum, non potest non eundem, cum simile simili gaudeat, ac imprimis virtus ad se alliciat attrahatque benevolentiam amore studioque suis prosequi: Vbi alter vicissim studio sibi habet maximo, ut amore benevolentia & officii omnis generis graviori benefactori suo respondeat.

Ex quo